

Манастир “Света Петка”

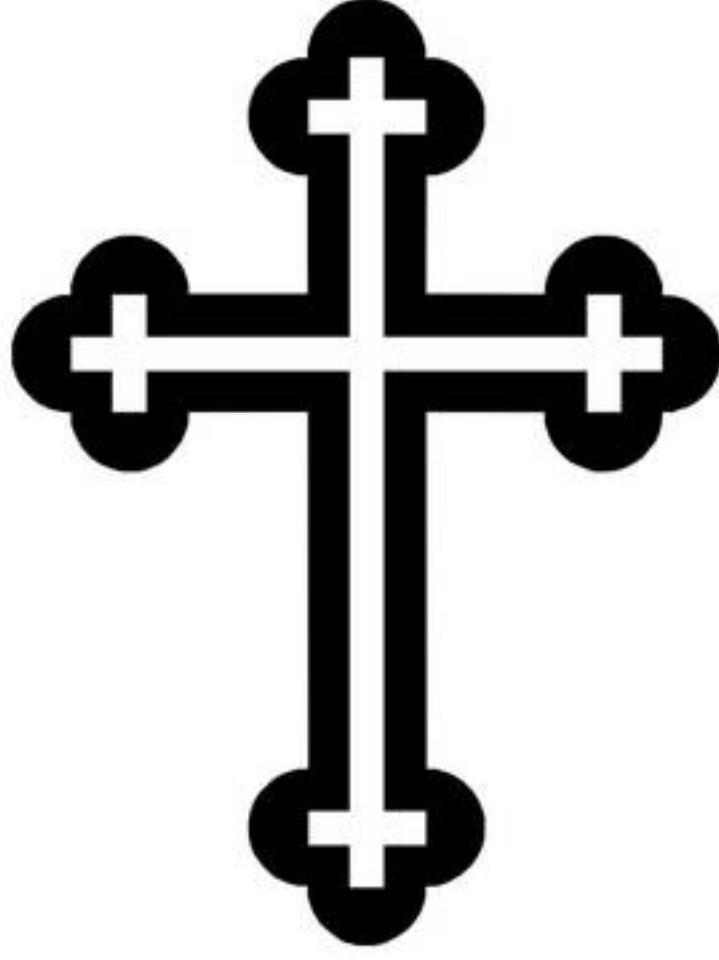
село Вакарел 2060

www.strannik.bg/vakarel_petka

gsm:+359882259578

Манастир “Света Петка”

*“И сега в небесните чертози, с мъдрите
девици като предстоиш пред Христа,
майко Света Петка, моли се за нас,
които почитаме честната ти памет”*

Според запазени сведения **Вакарелски манастир "Света Петка"** е създаден през 1737 г. заедно с възстановяване на селището, опожарено от турските войски в желанието им за мъст след неуспешната австро-турска война. Манастирът е разположен на важния международен път между Европа и Мала Азия, който сече диагонално Балкански полуостров. Този път господства и над миналото на селото. Името му идва от "вакар"=сериозно и "ел"=място. Всички важни исторически събития преживени от населението се обуславят от събития, станали във връзка с този път.

След превземането на Белград през 1521 г. турският сultan Сюлейман Великолепни изпратил мощите на Св.Петка в Цариград. Процесията преминала по големия път през с.Вакарел и това бил най-значимия празник за времето си в региона. Това паметно събитие било увековечено с въздигане на каменен кръст и създаване на оброчище в местността, която нарекли "Св.Петка". На мястото започнали да се случват чудодейни изцеления, заселили се и отшелници. От тогава жителите на селото започнали да почитат българската светица и да честват нейната памет на Петковден (14 октомври).

Когато през 1737 г. турците опожаряват селото, една част от скритите в гората вакарелци се заселили в гората около хълма в местността "Св.Петка". Върху древното оброчище, изградили черковище.

През 1798 г. Село Вакарел било опожарено отново, черковището било унищожено, а местността останала с името Пустосела. Следващият погром в региона е извършен през 1836 г. След него хората се разпръсват в над 20 махали, всяка със свой красив параклис, но обединяващо място за всички остава "Света Петка".

През 1921г., върху основите на старото черковище, хората издигат голям и с хубави шарки храм, посветен на Св.Петка.

Светата обител процъфтявала до 9 септември 1944г. След това новата власт прогонила монасите, манастирският кладенец бил затрупан с пръст и камъни, а в храма и сградите на манастира пладнували животни. От храма дори били изкъртени дюшемето и прозорците.

В околността се провеждали и военни учения, при които обителта допълнително се разграбвала, а мястото било с ограничен достъп. Запазен е спомен за войник, който отнесъл икона от манастира. По-късно с него започнали да се случват различни житетски нещаствия и престанали едва, когато баща му разбрал за иконата и я върнал на обителта.

Историята помни и масово запустяване (дори измиране) към средата на XX век на тогавашното село Вакарел откъм млади хора.

По пророчески съвет, запазен от старите хора пристъпили към възстановяване на манастира, посветен на Света Петка на старото му място.

Мястото започнало да се съвзема, когато съпругата (попадията) на отец Христо от село Вакарел се разболяла тежко и дори не можела да ходи. По съновидение била доведена в запустялата обител да й се четат молитви за здраве. Жената бързо се съвзела и впоследствие дори доживяла до 104 години, а отец Христо още през 1984 г. се заел с обновлението на манастира. Но мястото все стояло затворено, без постоянни обитатели и се е отваряло само на храмовия празник.

От 2009 г. със заселването на монахиня, Светата обител вече е действащ женски манастир и притегателно място за християните от региона. С много жар и любов, въпреки трудностите и с помощта на местни и приходящи миряни, започва възраждането на **Вакарелски манастир "Света Петка"**. Днес странниците, достигнали святото място са посрещани с усмивка. А под песните на птичките, сред аромата на гора и цветя, ще научат историята на Света Петка, на манастира и околностите му.

Към пролетта на 2013 г. **Вакарелски манастир "Света Петка"** се състои от добре поддържан еднокорабен и едноапсиден храм и жилищна постройка, с подредена с много вкус малка битова гостна.

От северната страна до храма е гробът с оброчен кръст на неизвестен монах (отшелник), обитавал святото място. От входа към манастира до храма се минава край красива цветна леха, оформя се и малка овощна градина.

В манастирския двор има и стар кладенец, останал от времето на първото изграждане на Светата обител. Изграден е майсторски от суха каменна зидария и е бил единственият водоизточник в манастира.

На около 400м в северозападна посока, в подножието на хълма, малко под пътя към манастира, се намира и **Свето кладенче (аязмо)**.

Кладенчето се подхранва от отцеждащата се през корените на околната дъбова гора дъждовна и снежна вода, която се смята за силно лековита най-вече при коремни и кожни проблеми, главоболие и инфекции на очите. Особено енергийна се смята пролетно време, когато цялата природа се възражда към живот. Край кладенчето идват да преспиват хора, имащи нужда от изцеление. В сушаво време кладенчето пресъхва.

Случаващите се около манастира и кладенчето чудеса се записват в специална манастирска книга и се помнят и разказват от местните хора.

Празникът на **Вакарелски манастир "Света Петка"** се чества на 14 октомври (Петковден).

Въпреки многото свършена работа по възвръщане на живота в светата обител, тя има нужда от още помощ за превръщането в наистина уютно място.

Коментари от интернет:

Мохач: Едно от разкошните места в България, на които човек усеща духовното. След посещение на манастира и разговор с игумения Агнеса, човек си тръгва пречистен и с лекота в душата. Нека всеки, който може по какъвто и да е начин да подпомогне това圣 място!

bis@na: "Най-недостъпната" видима обител! Три пъти отивам с намерението да стигна до нея и... в два от тях не се получи! Като в приказките на третия път се случи. Манастирът се вижда от магистралата, когато се пътува в посока от София към Пловдив, но достъпът до него е след няколко врътки, първата от които е отбиване към с. Вакарел. Останалото ще го видите на картата. Мястото наистина си заслужава! И то най-вече заради обаянието на монахинята, която се грижи да възстанови и популяризира светата обител. Блага и смиренна, сладкодумна и гостоприемна, тя предразполага посетителите да се чувстват уютно, омишлено и в хармония със себе си и Божественото. След успешното ми посещение на вакарелската "Света Петка" имам желание да се връщам там на път за някъде или като забежка от суетата на градското ежедневие. Ей го къде е...

Вакарелски манастир "Света Петка" се намира на около 2 км южно от село Вакарел и само на около 300 м южно под магистрала Тракия.

GPS координати: N 42.544475 E 23.706360

С автомобил се слеза от магистралата в северна посока към селото. След около 650м (преди надлеза над жп линията) се завива надясно. След около 350м се минава през железопътен прелез, а след още около 400м се достига до малко кръстовище вляво, от което се виждат електрическа подстанция и жп гара Вакарел, до където може да се стигне и с влак.

Пътят към манастира продължава надясно (в южна посока) по добър черен път и след още около 630м достига до подлез под магистралата, който е и добър ориентир. Следва се черния път през поляните към хълмчето в югоизточна посока, сред дърветата на което отдалече се белее и манастирският храм.